

[Kalmæs]

Det kunne virkelig være en gevinst, som kunne sætte noget i gang, mener vi i SF. Det vil ikke betyde så meget de første år, det er noget med 20-30 mill. kr. i år og vel 70-80 mill. kr. til næste år, men på lidt længere sigt er det ganske betydelige beløb, vi kunne øge vores u-landsbistand med. Det ville også være på grund af, at vi havde fået forbedret vores hjemlige økonomi ganske betydeligt, fordi vi har nogle store nettostatsindtægter på olie- og gasindvindingen i den danske del.

Derfor er der al mulig grund til at gennemføre et forslag som det, vi har fremsat her. Selv om eksemplet ikke umiddelbart bliver fulgt af andre, kan det dog bruges som eksempel af andre, der vil diskutere disse forhold i international sammenhæng.

Arentoft (FP):

SFs forslag går ud på at pålægge os selv en særlig olieskat på udvindingen i Nordsøen, at inkludere en global råstofskat på 10 pct. af statens nettoindtægter fra olieudvindingen i de danske felter, og provenuet skal ubeskåret gå til økonomisk støtte for de fattige u-lande.

I fremskridtspartiet mener vi, at regering og folketing fortsat skal have indflydelse på, hvad vore midler skal bruges til. Alene det at lægge sig fast på et tal som 10 pct. gør, at vi allerede på forhånd siger, at dér kan vi ikke medvirke.

Der står også, at pengene administreres eventuelt af et relevant organ i FN-regie. Hvis man ser, hvor mange organer der er under FN – det er en meget, meget lang række, når bare man ser dem listet op for at angive oversættelserne af disse forkortelser – så vil man meget hurtigt finde ud af, at en meget, meget stor del af de penge, der går til FN, bliver spist op af administration blot for at holde disse organer kørende. Derfor finder vi slet ikke, at det er nogen god idé at gøre det ad den vej.

Der står i bemærkningerne, at »et af midlerne i denne sammenhæng kunne være at påligne alle råstofrige nationer en global råstofskat af deres statslige nettoindtægter stammende fra råstofudvindingen«. Vi er meget mere tilhængere af det, som tegner sig på havretskonferencen, nemlig at man skal, om jeg så må sige, globalt udnytte de råstoffer, der ligger på havbunden uden for 200

sømile grænsen. Der har også været tanker om, at man skulle lade disse indtægter administrere over FN. Det skulle måske oven i købet være de midler, der kunne holde FN oppe, for det er således, at mange nationer ikke yder deres bidrag til FN. Derfor fæster vi mere lid til det, der foregår på havretskonferencen, end til dette forslag, selv om intentionerne måske nok er smukke. Bl.a. skriver man i bemærkningerne, at »Danmarks eksempel ville kunne få en afsmittende virkning«. Jeg gad nok vide, om det, hvis vi pålagde os selv denne selvskabte plage, ville få nogen som helst indflydelse på OPEC-landene, som i forvejen ikke giver noget som helst af betydning til u-landene. Det tvivler jeg på.

Jeg tror ikke, jeg behøver sige ret meget mere, for at forslagsstillerne er klare over, at fremskridtspartiet ikke ønsker at fremme dette forslag.

Melchior (CD):

Dette forslag handler om u-landsbistand. På dette område har CD aldrig ønsket at holde sig tilbage. Vi er tilhængere af en rimelig u-landsbistand her fra landet – det er jo kun her, vi kan bestemme det. Vi ønsker også at være med til at animere andre til at øge u-landsbistanden, mindst til vort niveau, så at vi stadig væk kan gå i spidsen for at hæve niveauet. Så sent som ved majforliget i maj 1981 var vi med til på initiativ fra kristeligt folkeparti at få bevægelighed i det relativt målt ret pæne niveau, vi ligger på – jeg understreger ordene »relativt målt«. Vi har altså ingen hindringer og ingen betænkeligheder her.

Vi kan også godt lide 10 pct.s tanken, tiende er en meget god ting. Nu nøjes man jo med 1 pct. af bruttonationalproduktet som målsætning for u-landsbistanden, og gid mange ville nærme sig det. Jeg personlig og mange i vor gruppe ser sådan på det, at man må have et eller andet konkret mål at hænge sig selv op på, når man skal yde af sine midler, ikke alene de materielle, men også kræfter, tid, og hvad man ellers måtte besidde af ressourcer. Hvis man ikke hænger sig op på et bestemt mål, så vil man altid yde for lidt; man skal have en eller anden målsætning for at drive sig selv frem til at yde noget bestemt, og det kan vi godt se på med betydelig sympati.